

Nr 35

Av fru Sjövall m. fl., om inrättande vid medicinska fakulteten i Göteborg av en laboratur i reumatologi.

(Lika lydande med motion nr 27 i Första kammaren)

På grundval av SOU 1945:41 beslöt 1946 års riksdag en utbyggnad av den specialiserade reumatikervården i landet med högst 250 nya vårdplatser, en utbyggnad som sedan konkretiserades till en utbyggnad av reumatologiska kliniken i Lund från 68 till 132 vårdplatser samt i Umeå från 60 till 120 vårdplatser samtidigt med att en ny reumatologisk klinik uppfördes i Göteborg med 120 vårdplatser.

Enligt ett mellan Göteborgs stad och den dåvarande pensionsstyrelsen träffat avtal åtog sig staden 1949 att för vård av personer lidande av reumatiska sjukdomar låta uppföra och inreda en klinikbyggnad om 120 vårdplatser samt att upplåta nyttjanderätten till pensionsstyrelsen två år efter klinikens färdigbyggande för dess reumatikervård. Klinikbyggnaden togs i bruk den 1 juli 1952 och skulle således ha ställts till pensionsstyrelsens disposition fr. o. m. den 1 juli 1954. Jämväl för tiden därefter har emellertid staden enligt Kungl. Maj:ts medgivande disponerat klinikbyggnaden för annan sjukvård, nämligen allmänmedicin och allergologi. Denna dispositionsrätt har genom upprepade beslut av Kungl. Maj:t utsträckts och gäller fortfarande.

Genom riksdagens beslut 1960 beträffande riktlinjer för regionsjukvårdens utbyggande kom reumatologien att ingå som en av regionsjukvårdsspecialiteterna med en reumatologisk specialklinik bl. a. i Göteborg, varvid avsågs den där redan uppförda kliniken. Samtidigt beslöts principiellt att pensionsstyrelsens sjukvårdande verksamhet beträffande reumatikervården skulle upphöra så snart denna vård organiserats på regionplanet inom vederbörande region. Trots att mer än 4 år förflutit sedan detta beslut har beträffande reumatologiska specialkliniken i Göteborg intet praktiskt åtgjorts, och någon speciallärare i reumatologi vid Göteborgs universitets medicinska fakultet har ej begärts.

Detta är beklagligt ur såväl sjukvårdens som undervisningens synpunkt. De svårare fallen inom reumatologien remitteras nu till kliniken i Lund, de sjuka har ingen egen specialist i Göteborg att hänvända sig till, de besvärliga resorna och komplicerade vårdförhållandena är ej gynnsamma ur vårdsynpunkt, vartill kommer att detta ur undervisningssynpunkt för de

blivande läkarna så praktiskt värdefulla klientel undandras den kliniska undervisningen.

Ur såväl sjukvårds- som undervisningssynpunkt är det därför angeläget att den reumatologiska specialkliniken i Göteborg snarast kommer ur sitt förpuppningsstadium. En möjlighet för statsmakterna att påskynda detta synes vara att fatta principbeslut om inrättande av en lärartjänst i reumatologi vid universitetet i Göteborg, vars innehavare tillika skall vara överläkare vid där förefintlig reumatologisk klinik. Då denna lärartjänst i Lund och Stockholm är placerad i laboratorklass (Bo 1) synes även samma ställning i Göteborg motiverad. Omorganisering av sjukvårdsavdelningarna inom Sahlgrenska sjukhuset synes ej vara omöjlig även utan tillkomst av fler vårdplatser, då de invärtesmedicinska klinikerna genom upprättande av en sådan reumatologisk specialklinik får sitt klientel minskat och därigenom bör få minskat vårdplatsbehov. Lärartjänstens inrättande vid viss tidpunkt bör emellertid stimulera till att sådan omorganisation verkligen verkställs till viss tidpunkt.

Med denna motivering hemställes,

att riksdagen måtte besluta i princip att fr. o. m. budgetåret 1966/67 inrättas en laboratorstjänst i reumatologi i Bo 1 vid medicinska fakulteten av Göteborgs universitet, vars innehavare tillika skall vara överläkare vid Sahlgrenska sjukhusets reumatologiska klinik.

Stockholm den 19 januari 1965

Elisabet Sjövall

Gunnar Carlsson

Brita Elmén

Ove Nordstrandh

Lennart Mattsson